

Mødet den 31. Maj 1916.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Magnus Nielsen og J. C. Petersen.

1. (J. Nr. 20¹—1916). Indstilling fra Legatudvalget om, at en ledig **Fribolig** i den **Villadsenske Stiftelse** bortgives til Hansine Pouline Jørgensen.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 147—1916). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse angaaende **Kommunens Overtagelse af Marselisborg Skole**.

Møller erindrede om, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse i sidste Møde havde faaet Bemyndigelse til at afslutte Købet paa visse nærmere Vilkaar. Disse var nu opfyldte paa et enkelt nær, idet Ministeriet nærede Betænkelighed ved at gaa ind paa den ønskede Fritagelse for Stempel og Tinglæsningsafgift. De Herrer, der havde været i København for at faa Sagen ordnet, nemlig Sagfører Høyer, Skoledirektør Buur samt Hr. N. Joh. Laursen, havde imidlertid faaet truffet en saadan Ordning, at Kommunen alligevel ikke fik nogen synderligt betydende Merudgift, idet Sorø Akademi havde indvilliget i at betale 1500 Kr. til Stempel og Tinglæsningsudgifter, saaledes at Kommunens virkelige Merudgift kun blev 875 Kr. Desuden havde man opnaaet, at Sorø Akademi lod de 150000 Kr. blive staaende som Kommune-

laan uden Behæftelse paa Ejendommen, saaledes at Beløbet de første 10 Aar skulde forrentes med 4 % p. a. og derefter forrentes og amortiseres med 5 %. Dersom Byraadet godkendte dette, hvilket Udvalget indstillede, var den økonomiske Side bragt saaledes i Orden, at Sagen kunde overgaa til Skoleudvalget, og man maatte da haabe, at alt kunde bringes i Orden i Løbet af de 3 Maaneder, der var tilbage til det ny Skoleaars Begyndelse. Det vilde formentlig være rigtigst at overlade til Skoleudvalget at fremkomme med Forslag med Hensyn til Lønningerne, men maaske kunde man dog i Dag bestemme Rektorlønnen eller ogsaa give Skoleudvalget Bemyndigelse til at fastsætte denne. Ved Statsskolerne var Rektorlønnen 6000 Kr. stigende i Løbet af 8 Aar til 6800 Kr., i Kolding var den 5800 Kr. stigende i Løbet af 12 Aar til 6800 Kr. og i Vejle 5200 Kr. stigende i 12 Aar til 6200 Kr. For at faa de bedst mulige Kræfter vilde Taleren foretrække, at man valgte Koldingskalaen.

Formanden fandt den opnaaede Ordning af de økonomiske Forhold særdeles tilfredsstillende.

Jakob Jensen henstillede til Formanden at lade den økonomiske Side af Sagen afgøre inden man kom ind paa Spørgsmaalet om Rektorlønnen.

Formanden kunde ganske tiltræde Hr. Jakob Jensens Henstilling.

N. Joh. Laursen kunde tilraade, at Byraadet gav Skoleudvalget Bemyndigelse til at tage Beslutning om Lønskalaen, idet der var forskellige Ting at tage under Overvejelse ud over selve Tallene. Hvilken af de to Lønskalaer der end vilde blive valgt, vilde man kunne faa en dygtig og brugbar Mand til Leder af Skolen. Universitetskvæsturet havde været ret medgørligt at forhandle

med, men i Ministeriet havde Taleren faaet et stærkt Indtryk af, at der havde været en Mulighed til Stede for, at Staten vilde have overtaget Skolen som Statsskole. Denne Mulighed var jo imidlertid nu udelukket. Hvorvidt det vilde lykkes Skoleudvalget at faa alt rettidig i Orden, skulde Taleren ikke sige noget om, men Udvalget skulde gøre sit bedste.

J a k o b J e n s e n ansaa det for muligt at faa alt i Orden til det ny Skoleaars Begyndelse, hvis Byraadet vilde bemyndige Skoleudvalget til at lade Lærerpladserne opslaa hurtigst muligt.

F o r m a n d e n var ret forbavset over, at man i Ministeriet skulde have syslet med Tanken om at lade Staten overtage Skolen, idet en saadan Ordning vilde være et fuldstændigt Brud med det Princip, hvorefter Staten hidtil havde drevet sine Skoler. Tanken havde næppe ladet sig gennemføre og var jo for saa vidt ogsaa nu bortfaldet. Meget talte for allerede nu at fastslaa Koldingskalaen, idet man ellers hurtigt vilde komme til at foretage en Forhøjelse. Taleren havde intet imod at overlade det til Skoleudvalget at træffe en Bestemmelse i saa Henseende.

J a k o b J e n s e n mente at maatte gøre opmærksom paa, at Kontorchefen i Ministeriet havde udtalt til de Herrer Høyer, Buur og N. Joh. Laurson, at de helst maatte betragte Ministerens Udtalelse om Statens Overtagelse af Skolen som en spøgende Bemærkning.

M o u s t e n ansaa det for rigtigst at vælge Koldingskalaen. Dersom alle Pladserne blev opslaaet samtidig, kunde det nok naas at faa dem besat rettidig, selv om man først søgte at faa Rektoren udnævnt. Antagelig vilde man kunne bruge en Del af de Lærere, man havde.

N. Joh. Laursen mente det nødvendigt først at faa antaget en Bestyrer, for at denne kunde være med i de følgende Forhandlinger.

Mikael Johansen spurgte, om Hr. N. Joh. Laursen ikke ansaa det for uheldigt at lønne Rektoren højere end Skoledirektøren, som jo dog vilde blive Rektorens foresatte.

N. Joh. Laursen vilde ikke gerne svare paa Hr. Mikael Johansens Spørgsmaal, som helst burde overlades til Skoleudvalgets Forhandling. Ministerens Udtalelse om Statens Overtagelse af Skolen havde ikke været spøgefuldt, i det Ministeren utvivlsomt havde haft under Overvejelse, hvad Sorø Akademi skulde gøre, hvis det fik Skolen overdraget. I hvert Fald havde Ministeren udtalt, at hvis dette skulde ske, vilde Skolen foreløbig være blevet drevet paa Akademiets Regning.

Jakob Jensen oplyste, at Skolevæsenets Udsending havde Mandat til at trække sig tilbage, hvis Ministeren skulde sige noget saadant, som af Hr. N. Joh. Laursen anført. Efter Ministerens Udtalelse havde vedkommende da ogsaa sagt, at Kommunen intet havde imod, at Akademiet fortsatte Skolens Drift.

Indstillingen vedtoges. Det vedtoges derhos at bemyndige Skoleudvalget til at foretage det videre fornødne med Hensyn til Opslag og Besættelse af Stillingen som Rektor, Affattelsen af de ændrede Skoleplaner m. v. samt, efter derom sket fornyet Indstilling til Byraadet, Opslag af Lærerstillingerne.

3. (J. Nr. 133—1916). Indstilling fra Kasseudvalget om, at der tilbagebetales Bagermester **Bothmann** et Beløb af **135 Kr. 80 Øre** som for meget betalt Skat for Aaret 1909—10.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 151—1916). Indstilling fra Udvalget for Fattigvæsenet om, at Arkitekt M. B. Fritz antages som **Arkitekt til Opførelsen af Børneoptagelses-hjemmet.**

Formanden forelagde Indstillingen.

Samuel sen fandt det mærkeligt, at Udvalget kun indstillede een. Byraadet havde saaledes ingen at vælge imellem. Da tilmed mange andre Arkitekter kunde være lige saa nær til at faa Arbejdet, vilde Taleren henstille til Udvalget at tage Sagen tilbage og indstille nogle flere.

Jakob Jensen vilde gerne vide, om Udvalget var løst fra sine Forpligtelser overfor Arkitekt Clausen. Taleren var ogsaa forbavset over, at Udvalget kun havde indstillet een, da man altid plejede at indstille tre. Man kunde sikkert lige saa billigt faa en dygtigere Mand end Fritz.

Carl Laursen oplyste, at Udvalget ganske var løst fra sine Forpligtelser overfor Arkitekt Clausen. Udvalget havde indstillet Fritz, fordi denne havde haft mindst at gøre siden Krigens Begyndelse og trængte mest til at faa noget Arbejde. Indstillingen var enstemmig.

Simonsen undrede sig over, at Udvalget kun havde indstillet een og netop Fritz, som havde haft god Lejlighed til at dokumentere, at han hverken var praktisk eller økonomisk. Det var ganske uforstaaeligt, at Udvalget vilde forsøge paa at tvinge Byraadet til at vælge denne Mand, som det hverken af reelle eller formelle Grunde kunde gaa med til at antage. Skulde man gaa efter det Motiv, at den, der trængte mest, skulde vælges, var andre lige saa berettigede som Fritz.

Mikael Johansen vilde protestere imod, at Fritz skulde være saa udygtig, som man søgte at gøre ham til. Fritz gjaldt tværtimod for at

være en meget dygtig Arkitekt. Der var vist ofte kun blevet indstillet een ved Valg af Arkitekt, og man havde været vel tilbøjelig til at holde paa een eller to Arkitekter, saaledes at de andre ikke kunde komme frem. Det vilde blive meget svært for de paagældende Medlemmer at bevise, at Fritz ikke var en dygtig Arkitekt. Taleren vilde anbefale, at man valgte Fritz, og vilde rolig bære det Ansvar, der var forbundet dermed.

M o u s t e n ansaa ikke Fritz for særlig fiffig og troede ikke, Udvalget vilde trumfe dennes Valg igennem.

M i k a e l J o h a n s e n meddelte, at Hr. Magnus Nielsen varmt vilde have anbefalet Fritz, hvis han havde været til Stede.

S a m u e l s e n syntes ikke Fritz var den rette Mand, og anbefalede Udvalget at tage Sagen tilbage og indstille nogle flere.

J a k o b J e n s e n gjorde opmærksom paa, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse havde brugt mange Arkitekter, men aldrig Fritz, hvis Dygtighed det ved at se nogle af hans Tegninger ikke havde faaet noget godt Indtryk af.

C a r l L a u r s e n havde intet imod at tage Indstillingen tilbage. Udvalget havde intet Kendskab til Fritzs Dygtighed, men havde ment, at Arbejdet næppe var større, end at Fritz nok kunde udføre det tilfredsstillende.

Udvalget tog Indstillingen tilbage.

5. (J. Nr. 137—1916). Forslag fra Marthin Hansen om, at der vises Deltagerne i **Dansk Kvinde-samfunds Kongres** i Aarhus i Juni Maaned en Opmærksomhed fra Kommunens Side.

M a r t h i n H a n s e n anbefalede Forslaget. Der vilde ikke skabes noget Præcedens ved at vise Kongressen en Opmærksomhed, da det jo

drejede sig om en ny Vælgerklasse fra alle politiske Partier. Taleren havde ikke tænkt, at der skulde arrangeres nogen flot Middag, men f. Eks. Forfriskninger i Varna, Koncert af det kommunale Orkester og Udsmykning af Varnapavillonen, muligvis ogsaa en Sejltur. Noget burde der gøres, men den endelige Ordning kunde et Udvalg jo træffe.

M i k a e l J o h a n s e n ansaa det ikke for let at afvise Forslaget, da dette jo var kommet frem for aabne Døre i sidste Møde. Taleren vilde derfor foreslaa, at man bevilgede indtil 1000 Kr. i det paagældende Øjemed. I Odense, hvor Kongressen var blevet afholdt i Fjor, var der intet blevet foretaget fra Kommunens Side.

M a r t h i n H a n s e n vilde hellere have sit Forslag forkastet, end at der kun blev bevilget indtil 1000 Kr., idet der for denne Sum ikke kunde arrangeres noget, man kunde være bekendt.

N. J o h. L a u r s e n vilde gerne være med til at vise en Opmærksomhed, fordi Dansk Kvinde-samfund var en Forening, der repræsenterede danske Kvinders Arbejder i en lang Aarrække og aldrig havde deltaget i Partipolitik, men øvet sin Virksomhed for at forbedre Kvindernes sociale Stilling. Med 1000 Kr. maatte der nok kunde arrangeres noget, hvormed alle Parter kunde være tjent.

J a k o b J e n s e n kendte ikke nogen særlig Kvindebevægelse og havde aldrig hørt, at Dansk Kvindesamfund havde gjort noget for at hæve Vadskerkoners og Tjenestepigers sociale Stilling. Taleren havde helst set, at Hr. Mikael Johansen havde tonet rent Flag ved at sige, at Byraadet ikke burde befatte sig med denne Sag. For 1000 Kr. kunde man ikke byde noget, man kunde være bekendt, og det rigtige var at lade denne Forsam-

ling passe sig selv, ligesom Byraadet lod andre politiske Organisationer passe sig selv.

N. J o h. L a u r s e n kunde ikke indrømme, at Dansk Kvindesamfund var en politisk Organisation, og maatte hævde, at Foreningen havde virket for Vadskerkoner og Tjenestepiger og i det hele taget for de laverestillede Lag i Kvindernes Lejr, selv om det maaske ikke var sket paa den Maade, Hr. Jakob Jensen ansaa for den rigtige.

M i k a e l J o h a n s e n var forbavset over, at 1000 Kr. skulde være for lidt. Der skulde jo kun vises en Opmærksomhed. Var Hr. Marthin Hansen ikke tilfreds med Beløbet, kunde han selv stille Forslag om, hvad der efter hans Mening burde anvendes.

M a r i a n e T h o m s e n saa meget gerne, at der blev vist Dansk Kvindesamfund en Opmærksomhed, men kunde godt se, at det farlige derved var, at man aldrig kunde vide, hvor Grænsen skulde sættes med Hensyn til andre Foreninger. Da Dansk Kvindesamfund var en upolitisk Forening og ikke arbejdede med personlig Vinding for Øje, men gjorde sit Arbejde for alle Kvinder, kunde det dog nok forsvares at vise Foreningen en lille Opmærksomhed. Endelig var Dansk Kvindesamfund baade den ældste og den største af Landets Kvindeforeninger. Nogen Sammenligning med Fagforeningerne kunde i hvert Fald ikke drages. Taleren vilde ikke stille noget særligt Forslag, men vilde være glad, hvis man kunde enes om at vise en lille Opmærksomhed.

S i m o n s e n var bange for, at en Bevilling i det paagældende Øjemed vilde blive misforstaaet af Skatteborgerne. For Socialdemokraterne vilde det blive vanskeligt at stemme for en saadan Bevilling, ja endog at stille sig passiv, for selv om

Dansk Kvindesamfund var en upolitisk Forening, saa var der blandt Arbejderne ogsaa upolitiske Kvindeforeninger, f. Eks. Kvindelig Arbejderforening, som havde Kongres i Aarhus i Fjor. Endelig kunde f. Eks. Fredsforeningen vel ogsaa sidestilles med Dansk Kvindeforening. Det vilde derfor næppe kunne forsvares at give en Bevilling til denne Forenings Kongres.

M a r t h i n H a n s e n tog sit Forslag tilbage.

Forslagsstilleren tog Forslaget tilbage.

6. (J. Nr. 1⁴—1916). Andragende om Approbation paa **Sammenlægning af Matr. Nr. 38 e og Matr. Nr. 38 f** af Bygrundene fra Marselisborg.

Anbefaledes.

7. (J. Nr. 2²⁶—1916). Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens § 21** for Frederiksgade 75—77.

Anbefaledes.

8. Udkast til **Overenskomst mellem Aarhus Havneudvalg og Lodsdirektøren**, saalydende:

§ 1.

Der oprettes et søgaaende Lodseri i Aarhus, saaledes at dette efterhaanden kan optage i sig det kommunale Lodseri, der senest overtages af Staten, naar den sidste af de nuværende kommunale Havnelodser afgaar.

§ 2.

Fra 1. Juli 1916 ansætter Lodsdirektøren en søgaaende Lods, der fortrinsvis tages blandt de nuværende Statslodser.

§ 3.

Ingen nye Havnelodser ansættes for Fremtiden.

§ 4.

For hver Lods, der fremtidig afgaar, ansættes en søgaaende Lods, for saa vidt Forholdene efter Lodsdirektørens eller Havneud-

valgets Skøn nødvendigør, at Lodsantallet holdes som inden Vedkommendes Afgang.

§ 5.

Ved alle saadanne Ansættelser har Havneudvalget Indstillingsret.

§ 6.

For saa vidt det skulde vise sig, at Lodserne ere for faa til at passe Tjenesten, kan, saalænge Lodseriet ikke helt er overtaget af Staten, kun efter Overenskomst mellem Lodsdirektøren og Havneudvalget Antallet forøges ved Ansættelse af flere søgaaende Lodser.

§ 7.

De af Lodsdirektøren ansatte Lodser indgaa, saalænge det kommunale Lodseri bestaar, fuldstændig i Havnelodsernes til enhver Tid gældende Vagts- og Tjenesteordning, dog saaledes, at Tur til Sølodsning gaar forud for anden Tjeneste.

Naar Havneudvalget maatte fremsætte Begæring herom, kan Lodsdirektøren meddele kommunale Lodser Ret til at udføre søgaaende Lodsning.

§ 8.

Ved Uoverensstemmelse mellem Stats- og kommunale Lodser angaaende Tjenestens Ordning forsøger Havneadministrationen eller Lodsdirektoratet Mægling mellem Parterne, og afgøres Sagen endeligt efter Forhandlig mellem Lodsdirektøren og Havneudvalget paa den i § 13 angivne Maade.

I alt vedrørende Havnelodsning og indre Havnetjeneste skal dog samtlige Lodser rette sig efter Havneadministrationens foreløbige Afgørelse, indtil Sagens endelige Afgørelse er truffen.

§ 9.

Havnelodskassen og Statslodseriets Kasse administreres saaledes:

I Havnelodskassen indgaar Lodspenge for al udelukkende Havnelodsning samt indre Havnetjeneste (Litzenpenge), idet Opkrævningen heraf foregaar gennem Toldvæsenet efter de gældende Regler med Hensyn til Gebyr m. m. I Statslodseriets Kasse indgaar Lodspenge for søgaaende Lodsning, hvilke opkræves af de søgaaende Lodser.

Efter Udgangen af hver Maaned sammenlægges, hvad der i Maanedens Løb er indkommet i de to Kasser, og fradrages derfra de for den fælles Jollekasse og Uheldsfonden fastsatte Procenter, for Tiden $7\frac{1}{2}$ % og 2 %, hvilke henlægges til Vedligeholdelse og Drift af Materiellet m. m., samt 100 Kr. til Fyrpasning. Restbeløbet deles derefter i saa mange lige store Dele, som der ialt er Lodser, og af disse Dele overgaar saa mange til Statslodseriet, som der er Statslodser, og Resten til Havnelodseriet.

Naar da efter Fradrag af de fastsatte Procenter til Statslodseriernes fælles Pensionskasse og en Jollekassefond for Statslodseriet, Statslodsernes Parter bliver større end de efter Havnens Beregning efter Fradrag af Procenter til Havnelodsernes Pensionskasse og til Havnen for Polititjeneste m. m. paa Havnelodser med samme Anciennitet faldende Parter, tilbageholdes, hvad de er større end disse, for at indsættes paa en Sparekassebog, lydende paa den paagældendes Navn, og skal Beløbet — efter Vedkommendes eget Valg — anvendes delvist til Køb af Livrente for ham eller hans eventuelle Enke, delvist til at supplere hans Part, hvis den skulde

blive mindre end Havnelodsters med samme Anciennitet, og delvist til at overgives ham til fri Raadighed ved Afgang fra Tjenesten eller til hans Bo ved eventuelt Dødsfald forinden.

§ 10.

Taksterne for Havnelodsning m. v. fastsættes, indtil Staten har overtaget Havnelodseriet, efter de hidtidige Regler, hvorimod den Minister, under hvem Bestyrelsen af Statens Lodsrier henhører, fastsætter Takster for de søgaaende Lodsninger fra eller til Aarhus Red. Takster for søgaaende Lodsning fra eller til Havnen fremkommer da som Summen af de to Takster.

Hvis Staten efter Overtagelsen af det samlede Lodseri agter at forandre Taksterne for Havnelodsning m. v., forhandles forud herom med Havneudvalget. Senest til den Tid, da Overtagelsen finder Sted, skal Litzenpengene bortfalde.

§ 11.

Vagthuse og Fartøjer holdes stedse i god og forsvarlig Stand ved Foranstaltning og Bekostning af henholdsvis Havnen og Havnelodseriets Jollekasse.

§ 12.

Naar Staten til sin Tid fuldstændig overtager Aarhus Lodseri,

- a. indgaar de samlede Lodspenge i Statslodseriets Kasse;
- b. forbliver Havnelodseriets Pensionskasse, Jollekasse og Uheldsfond i Havnens Besiddelse, men overtages Fartøjerne i den Stand, hvori de befinder sig, af Lodseriet;
- c. skal Havnen overlade eller udleje Lokaler i Vagthusene eller Plads til Opførelse af Vagthuse til Lodseriet.

§ 13.

Hvor der angaaende Anvendelsen af foranstaaende Bestemmelser — eller ved senere Spørgsmaal, der maatte opstaa i Anledning af denne Overenskomst, — ikke opnaas Enighed mellem Havneudvalget og Lodsdirektøren, forelægger hver Part Sagen for det Ministerium, under hvilket den sorterer, saa at Ministrene i Forning kunne træffe endelig Afgørelse i Sagen.

§ 14.

Denne Overenskomst kan opsiges fra hver af Parterne med 1 Aars Varsel til Ophør ved Udgangen af et Kalenderaar.

§ 15.

Denne Overenskomst, der er afsluttet under Forbehold af Approbation af Ministeriet for offentlige Arbejder og Marineministeriet, trykkes efter saadan Approbation ved Lodsdirektørens Foranstaltning.

Formanden meddelte, at der længe havde været Tale om Omordning af Lodsvæsenet, idet Aarhus Havn var den eneste store Havn i Landet, der havde sit eget Lodseri. Ved Lodsloven af 1912 var Lodsdirektøren blevet bemyndiget til at oprette et Statslodseri i Aarhus, saafremt han fandt det nødvendigt, og da han nu gjorde dette, og da Udvalget mente det uheldigt at skabe Konkurrence mellem to Lodserier, havde man enedes med Lodsdirektøren om en fremtidig Ordning i Overensstemmelse med det foreliggende Udkast til Overenskomst, som Havneudvalget nu anbefalede Byraadet at tiltræde.

Udkastet godkendtes.

9. (J. Nr. 98—1916). Andragende fra Aarhus Slagtermesterforening om, at **Slagtehusets Kølehus** maa blive drevet som hidtil og med den sædvanlige Leje.

Simonsen meddelte, at Udvalget efter Byraadets Ønske havde forhandlet med Slagtermestrenes Forening, men at Forhandlingen ikke havde forandret Udvalgets Opfattelse, hvorfor Udvalget vedblivende indstillede, at det fik Bemyndigelse til ikke at drive Kølehuset i Aar paa Grund af de høje Kulpriser. Efter Inspektørens Mening vilde Udgiften ved at drive Kølehuset blive 25—30000 Kr., men skønt Udvalget troede, at Summen nok kunde nedsættes til 22000 Kr., fandt det det ikke forsvarligt at anvende saa mange Penge i dette Øjemed, selv om det meget vel indsaa, at Lukningen kunde medføre nogen Ubehagelighed for en Del af Slagterne. I sidste Regnskabsaar havde Udgiften været 8—9000 Kr., men der var i dette Aar slagtet godt 10000 Svin, hvilket havde givet en Indtægt af 26000 Kr., saaledes at der havde været et Overskud paa 16—17000 Kr. Da der i Aar slet ikke blev slagtet Svin paa Slagtehuset, vilde der ingen Indtægt blive. Subsidiært androg Slagtermestrene om at faa Kølehuset overladt til Drift for egen Regning, dog at Kommunen tilskød 6000 Kr. til Driften og stillede en Elektromotor til Raadighed. I Virkeligheden vilde det være det samme som selv at drive Kølehuset, saa Udvalget kunde heller ikke anbefale denne Del af Andragendet, men maatte vedblivende indstille, at Kølehuset ikke blev drevet i Sommer.

Mikael Johansen syntes, man nok kunde byde Slagterne de 6000 Kr., naar man selv plejede at sætte 8—9000 Kr. til hvert Aar ved at drive Kølehuset.

Simonsen bemærkede, at det ikke alene drejede sig om det kontante Tilskud paa 6000 Kr., men tillige om Opstilling af en Elektromotor, foruden at der bortfaldt ca. 4000 Kr. i Lejeafgift.

Slagtehusudvalgets Indstilling vedtoges.

10. (J. Nr. 50—1916). Andragende fra Kreaturhandlere og Eksportører i Aarhus om **Forbud mod Kreaturhandel om Maudagen** paa Markedspladsen og i de af Kommunen udlejede Stalde.

Simonsen meddelte, at Slagtehusudvalget havde anmodet »Aarhus Amts landøkonomiske Selskab« om at udtale sig om Andragendet, som jo i Virkeligheden gik ud paa, at Handel kun var tilladt om Tirsdagen, og at Selskabets Svar gik ud paa, at man intet havde imod den ansøgte Ordning. Udvalget havde heller intet imod, at det ansøgte Forbud blev udstedt, men det indsaa ikke, hvorledes man skulde faa det overholdt, da man i Virkeligheden savnede Magtmidler dertil.

Formanden foreslog at forhandle med Politimesteren om, hvorledes der kunde føres Kontrol med, at Forbudet blev overholdt. Kunde man faa Tirsdagshandelen ind under de gamle Markedsbestemmelser, kunde Politiet maaske medvirke til Overholdelsen.

Sagen udsattes.

